

nemførelse. Dette er den første Gang, en saadan Aflevering i større Stil er iværksat ved en Bekendtgørelse.

Jeg skal dernæst nævne det næste Tilfælde af Bekendtgørelse vedrørende Aflevering: Jeg har baade her i Tinget og udenfor Tinget udtalt, at Ordningen vedrørende Fedt og Talg har været udarbejdet under Medvirken af det staaende Landbrugsudvalg, og nærmere præciseret dette derhen, at to Medlemmer af Landbrugsudvalget, hvoraf det ene er Ordføreren for Partiet Venstre i Dag, har gennemset Bekendtgørelsen om Talgafleveringen, inden den udstedtes. Dels fordi det har Betydning for Forstaaelsen af hele Sagen, dels fordi Rigtigheden af mine Udtalelser derom er blevet offentlig bestridt paa Foranledning af en Forespørgsel, som paa et Møde blev rettet til mig af et Medlem af dette Ting, maa jeg have Lov til at gøre opmærksom paa, hvorledes hele denne Sag fremtræder, som resulterer i Udstedelsen af en Bekendtgørelse, der er Forbilledet for Bekendtgørelsen om Aflevering af Uld, og som i mange Enkeltheder ordret gaar igen i Bekendtgørelsen om Aflevering af Uld. Det var den 25. August, Indenrigsministeriet i Henhold til en Skrivelse fra Landbrugsministeriet opfordrede Ernæringsraadet til at udarbejde Forslag til en Fedtordning, for saa vidt Sagens tekniske Side angaar, i Forbindelse med Det statistiske Departement, og Ministeriet tilføjede i sin Skrivelse, at man maatte anse det for ønskeligt, at Ernæringsraadet under Udarbejdelsen af ovennævnte Forslag traadte i Forbindelse med den overordentlige Kommission og det staaende Landbrugsudvalg. Den 30. August valgte derefter Landbrugsudvalget et Underudvalg paa 3 Medlemmer, nemlig Folketingsmand Jørgen Jensen Kleis, Husmand Johannes Hansen og Forstander Madsen-Mygdal til som Udvalg at træde i Forbindelse med Ernæringsraadet om Fedtordningen. I den samme Skrivelse opfordredes Ministeriet til at lade de samvirkende danske Mejeriforeninger og de samvirkende danske Andelslagterier blive repræsenteret i dette Fællesudvalg. Fællesudvalget blev altsaa et meget betydeligt Udvalg. Det omfattede den overordentlige Kommission, Landbrugsudvalget, Ernæringsraadet, Kødkontoret, disse to store Andelsorganisationer og andre sagkyndige. Det var en saa omfattende Forsamling, at Ministeriet halvt spøgefuldt benævnedes den som Fedtkongressen. Denne Fedtkongres udarbejdede

derefter hele Ordningen, og paa et vist Tidspunkt enedes man efter at have drøftet Ordningen for Destruktionsfedt og Talg om at overdrage det til Kontorchef i Landbrugsministeriet, Hr. Helsted, at udarbejde et Udkast desangaaende. Jeg skal blot, da det, som sagt, er bestridt offentligt, at Landbrugsudvalget har medvirket til Forberedelsen af Fedt- og Talgordningen, henvise ærede Medlemmer til, at der i Dokumentsamlingen findes et Forslag paa et Papir, som er signeret foroven „Det staaende Landbrugsudvalg“ og nedenunder „Fedt- og Talgudvalget“.

Jeg skal nu ikke med mine egne Ord skildre, hvad der videre foregik, da Rigtigheden af, hvad jeg har fremført, er blevet bestridt; jeg har i den Anledning anmodet Kontorchef i Landbrugsministeriet, Helsted, om at nedskrive en Beretning til mig om, hvad der er foregaaet; og skal tillade mig at oplæse den. Den lyder saaledes: „I det Udvalg, som under Ledelse af Godsejer Moesgaard-Kjeldsen drøftede Spørgsmaalet om Indførelse af Rationering af Fedtstoffer til Spisebrug, blev ogsaa Fedt- og Talgspørgsmaalet gjort til Genstand for Forhandling. Under disse Forhandlinger gjorde jeg gældende, at forinden nogen Fordeling af Fedt og Talg kunde finde Sted, maatte man sikre sig Tilstedeværelsen af Fedt og Talg, og at dette formentlig bedst kunde ske ved, at man oprettede en Central til Opsamling af Fedt og Talg. Udvalget sluttede sig til denne Opfattelse, og jeg udarbejdede derefter i Forbindelse med den overordentlige Kommission af 8. August 1914 Udkast til Bekendtgørelsen vedrørende Handel med Talg, som jeg nogle Dage forinden, den 26. Oktober f. A., forelagde Indenrigsministeren. Sagen var allerede paa dette Tidspunkt trukket i Langdrag og hastede meget, fordi man først, efter at Bekendtgørelsen var udkommet kunde sikre sig Tilstedeværelsen af Fedt og Talg. Indenrigsministeren udtalte imidlertid, at Sagen burde forelægges det staaende Landbrugsudvalg, men dette skulde ikke have Møde i den nærmeste Tid, og jeg henvendte mig derfor til Forstander Madsen-Mygdal og Folketingsmand Jensen-Kleis, der var det staaende Landbrugsudvalgs Repræsentanter i fornævnte Udvalg, og som var de eneste Repræsentanter for det staaende Landbrugsudvalg, med hvem jeg paa det daværende Tidspunkt kunde komme i Forbindelse, og jeg gjorde de Herrere kendt med Ministerens foran nævnte Udtalelse. Paa de Herrers Foranledning